

1867-07-23

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Nysø

Mentioned people:
Christine Stampe
Elise Stampe
Jonna Stampe

Archive:
Mappe 4 nr. 33

TRANSCRIPTION

Den 23de Juli 1867

Min kjære Mand!

Naar Jonna tager sig af Brevet, tænker jeg nok Du faaer det. Touren gik da meget godt igaar, ingen Søsyge og paa Dækket hele Tiden. Lidt koldt var det og lidt Regn fik vi, men Tæpper hjalp godt for begge Dele.

Børnene var muntre og Tille gjorde Bekjendtskab med en lille, morsom Dreng paa 2 Aar. Lidt efter at vi var kommet i Land, kom der Vogn fra Nysø og det var altsammen meget godt, hvad synes Du, Tante lod os endogsaa af egen Drift kjøre til Christinelund om Eftermiddagen, saa jeg fik dog talt en Time i Ro med Jonna. Elise er jo meget glad ved at

●2●

have os, over Tante er der Uro som sædvanligt, men hun er ogsaa som sædvanlig venlig imod os; saa Du kan i den Henseende være Rolig for os. Bliver hun kjed af at have os, saa deler vi kun Skjæbne med Alle andre, Christians, Grevinde Blycker, Comtesse Trarp osv.

Min søde Mand! jeg er glad for den sidste Aften vi havde sammen, ikke sandt den var god. Nei! det har ingen Nød med os, saalænge vi bare holder fast fast paa hvad vi har. Jeg har været saa glad siden forrige Søndag, det Tunge er kun, at jeg ikke altid føler Herrens Nærhed saa tydeligt, at der er Tider, hvor Bevidstheden derom bliver ligesom død imig, den er der, men uden Liv og Glæde; saa har jeg kun det at holde mig til, at der har været og der vil igjen komme Tider, hvori det lever og lyser for mig, det store Naadens Ord [at] vi skal

●3●

blive Eet med vor Frelser. Det var det hellige Fællesskab der den Søndag gjorde mig saa glad; jeg følte det er dog Eet og det samme vi vil, hver paa sin Maade, men eens i Hovedsagen, jeg følte, jeg kunde opgive smaa personlige Ønsker, for at være enig med Menigheden, for at leve sammen med dem; og jeg følte at Aanden, som har begyndt den store Gjerning i os (i Menigheden i Norden) kun vil fuldføre den til Vorherre Jesus Christie Dag.

Saa vi skal kun ikke gjøre os Sorger og Bekymringer heller for det daglige Brød i Kirken; Har G. været et udvalgt Redskab, saa er det jo Gud, der har udvalgt ham, og han kan vælge hvem han vil; han veed hvortil vi trænge, og han vil give os det til rette Tid.

●4●

Ikke sandt? Du har det jo bedre? Du vil jo tage friskt fat paa Reisen, og glæde Dig over alt godt der er at glæde sig over og alt skønt der er at see i Naturen trods Uro og Kulde. Det var et Pragtfuldt Lys igaar Eftermiddags,

da jeg kjørte til Christinelund, ned over Bugten var Himmelen klar og mild i Farven, men for Solen bag Nysø var der store Skyer med en Kerne, hvorigjennem Solen kastede Straalerne lige ned.

Nu venter jeg med at skrive, til jeg faaer Din Adresse vent bare ikke for længe med at skrive. Børnene hilser mange Gange og siger, at de morer dem udmærket.

Din G.

have os, under Tønder er der
hvor som helst vi vil, men her
er os som selvvalgt, nemlig
ind i os, for Da har i den
højeste måde. Hvilket for os
bliver den bagest af et heft
og, for deler vi har tydelig
med alle andre, kristne for,
inde. Hvilket, som det er, og.

Min søde Mand! jeg er glad
for den pisse ofte i hende for
men ikke tænkt den var god.
Det er det her, ingen ved om os, jeg
vi har holdt på at være her
vi har. Jeg har været for glad i
hvorrigt. Søndag, det tager en lang
et jeg, ikke altid føler. Hverken
led for tydeligt, at der er Tiden
hvor hvidheden som bliver
tydelig og mig, den er der, men
inden Lige og glæde. For har jeg den
at et andet mig tid, at der har
været og der vil jeg komme
Tiden, hvorefter det glæde og tydelig for
mig, det store hvidhed. O. S. S. S. S.

blive det med, for Tønder. Det var
det hellige Tønder, det er
Lind og gjorde mig for glæde
fille det er dog det og det hvid
vi vil, hvor, jeg for hvid
men ikke, i hvid, jeg
fille, at jeg kunne give mig
hvid, for at være
mig med hvid, hvid, for at
hvid, som det er, og jeg
fille at hvid, for har den
givet den store hvid, i os
hvid, hvid, hvid, hvid
vil hvid, den til den hvid.
Lige hvid, hvid, hvid, hvid
ikke give os hvid, og hvid,
vinder heller for det hvid,
hvid, i hvid, hvid, hvid, hvid
et vil hvid, hvid, hvid, hvid
i hvid, hvid, hvid, hvid
og den hvid, hvid, hvid, hvid
vil, hvid, hvid, hvid, hvid
og den vil give os det hvid, hvid.